

شاعر دپشپ گریست...

پر سید،

عطرِ تنت چیست؟

گفتیم

بوی کفور، عطرِ یاس!

شاعر دیشب گریست

امید کفاری

پاییز 1391

تمامه حقوق برای مؤلف محفوظ است

Author: Omid Keifari Publish Date: autumn 2012 email: [omid.keifari@gmail](mailto:omid.keifari@gmail.com)

نُفرت

شُهرِ مرده

تَنفَر

تُفَنگِ شُکّاری

وِجودِ دارم

نُفَرینِ شره

سُتاره

فَطِ مِوازی

بِویِ مُردن

دِلمِ می‌گیرد

هنوزِ پاییزِ است

فهرست

دِکترِ فَنگ

پایانِ فَط

کابویِ نیمه شب

مردی دردی می‌کشد

تَدفین

ایستگاهِ آفرِ است

هوایِ تو

این دردی را دوست دارم

صِدا ففهِ کن

بِلكِ لیست

شُکلات

نفرت

من از برانِ این شهرِ نفرت دارم!

تا اندازه‌ای که وقتے میں سرد

دل میں خواہد زانو بزعمُ التماس کنان،

بلویم بس است، نبار...

شہرِ مردہ

وقتِ سُہرمِ خلوتِ ہے سُور، ہے میردا!

ولے من،

مُردنِ اینِ سُہرِ را بہ زندہ بودنس، ترجیحِ ہے دہم...

تنفر

به خورشید التماس کردم، طلوع نکن!

وقتی طلوع کرد،

تمام زخم‌هایم چرک کردند!

و

وقتی که غروب کرد، خاکسترم را باد بُرد...

تُفنگِ شکاری

تو را از دور بینِ تُفنگِ سُکدرامِ مے نگرَم

گَھے،

زُومِ مے کُنمِ رومِ بمانت

گَھے،

درنے نے چُمانت

دستِ دلم...

رومِ ماسے نعرود!

وجوددارم

دُروغ

وازهائے است دوست راستی!

دُروغ،

کہ ہے گویم یعنی وجود دارم!

نفرین شدہ

این واژه را تکرار نکن کہ دست سے میرد
صحیح ترجمہ اس ہم واگیر دارد؛ تکرار نکن
کہ:

دست سے میرد...

دست سے میرد...

تنہا یہ واگیر دارد!

ستاره

آہستہ سے سُردنیا در پیسِ چمنم

وقتِ تصویر برے گشتِ دوبارہ؛

ہم جہ برفکے سے سُرد، صحتِ ستارہ!

خط موازی

با سر انگشتان بر تنم خط بکش

یک فهدم، دو خط موازی نکش

بلگو روی من در برف است؛

یا که عاقبتان با هم است؟!

بوی مردن

پرسید،

عطرِ نت چیت؟

گفت،

بوی ک فور، عطرِ یاس!

دلہے کی د

نہے دانم چہرا؛

روزھے بارانے دلہے سے گیرد

سے مانم خانہ؛

چہے را تلغ سے نوٹم...

دکتر خنگ

کارشناس سنجش درد؛

ابله ای بود که نپرس

دیروز که گفتم درد دارم؛

تجویز کرد که نپرس...

پایانِ خط

روزِ ہا

پستِ سرِ ہم

ہے آئینہ و ہے روند

مانند،

کاخِ سپید،

کہ نانوستہ ورقِ ہے خورد

و من،

بہ انتہایِ این دفترِ نانوستہ رسیدہ ام!

کابوی نیمہ شب

ہمراے بانجھو سے سُنوم !

مردے ردا بہ تن سے خواندہ

لا لایے کن بیچارہ

تا بورہ ہمیں بورہ...

مردی دردمے کشد

نیہ سُب است

مردے مے خواندہ غمیلگن

مے کُنند

ضم مے سورد

دوبارہ چم مے باز مے کند

مے بیند،

باز هم

درد مے کُند!

تدفین

در سُہرِ من بارانِ مے بارد

در سُہرِ من بارانِ فقط،

برائے مُردہا مے بارد

در مراسمِ تدفین!

در سُہرِ من وقتِ بارانِ مے بارد کہ

قلبِ کہ مے تپہ را بہ سفحِ بکُنند!

ایستگاه خراست

ایستگاه کافر است!

لطف،

با کرامتس...

یک یک، پُست سر هم

خواهت، هل ندهید

برای هم‌تان در جهنم جا است!

ہوائِ تو

وقتے ہوا سرد ہے سُود

ہوائِ دلم تنگ ہے سُود

نفسِ کم ہے کورمُ

کرامِ کرامِ جن ہے دھم...

این درد را دوست دارم

مرا به جُرمِ ندانسته تنبیه کردند

شکِ مُدَم

سال‌ها گذشتہ اکنون

اعتراف می‌کنم،

جُرمِ را دوست دارم...

راستش را بخواهید،

این درد را دوست دارم...

صدا خفه کن

بائس از من شکایت مکنند!

نیمه ها سب وقتے کہ،

دردم سے گیرد، سے گرم

اکرام و بے ہمد...

عادت کردہ ام،

ہمد خفه کن بزعم!

بلک لیست

اسے مخاطبِ ہایم را سیاہپوش کردہ ام!

نہ خاموش،

نہ بے ہوا،

عزایِ ہمہ را گرفتہ ام!

فقط یک مخاطبِ برایم جنابیت دارد!

او را در لیست سفید گذاشتہ ام،

فقط او را کہ ہیجوقت دلس تنگ نہ شود!

هنوز پاييز است

هنوز پاييز است

هنوز برگريز است

اتاقِ خانهٔ مهتاب، تاريک است

پاييز که ہے آئيد، او ہے رود

ہے گويد،

پاييزِ اينِ شہرِ غمگين است...

شکلات

شکلات تلخ یا شیرین؟

لطفاً؛

تلخ ترینش را بدهید!

بفرمایید...

گفتم تلخ ترین

این شیرین است...

متأسفم؛ از این تلخ تر نداریم!

عَنْكَبُوتَ بَه جَلُو آهَمِه!
تارِسْ رَا تَنْبِيَهٗ عَقَبِ نَسْتِ
وَقَسَّسْ كِه رَسِيَه
تَمَامِ وَجُودِمِ رَا مَلِيَه
عَنْكَبُوتِ دُوبَارَه كَمِيَنِ كَرْدِ...